

Kopie
Afgeleverd aan: mr. B. B.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Arrestnummer

C / 907 / 2023

Repertoriumnummer

2023 / 2533

Datum van uitspraak

22 juni 2023

Rolnummer

2022/SO/20
D.R.

Notitienummer parket-generaal

2022/PGA/2847
2022/VJ12/22

Mededeelbaar aan de
ontvanger

rechtspersoon

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C6 - sociaal
correctionele zaken

Aangeboden op

Niet te registreren

COVER 01-00003367106-0001-0034-02-01-1

2022/PGA/2847 - 2022/VJ12/22

Het **OPENBAAR MINISTERIE**
en de **BURGERLIJKE PARTIJ**:

FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING
VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL,
(hierna **MYRIA**) met zetel te (...), vertegenwoordigd door zijn directeur K.D,

vertegenwoordigd door mr. B.B., advocaat bij de balie te Brussel

Tegen:

1. **D.R.**,
1169 RRN (...)
geboren te (...) (BRAZILIE) op (...)
wonende te (...)
van de Braziliaanse nationaliteit

Beklaagde, vertegenwoordigd door mr. M. G., advocaat bij de balie provincie Antwerpen

2. **G.C.BV**,
1170 ON (...)
met zetel te (...)

Beklaagde, vertegenwoordigd door mr. M.G., advocaat bij de balie provincie Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede:

Om het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt of om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden (art. 66 SW).

Tussen 10 december 2020 en 10 april 2021, meermaals

PAGE 01-00003367106-0002-0034-02-01-4

Te Lier en/of te Kalmthout en/of elders in het Rijk

A. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat.

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
  - strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
  - strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: 14, namelijk: B.W., B.W., B.M., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E., V.L. en één niet-geïdentificeerde werknemer.

B. Vreemdelingen zonder verblijfsvergunning

Als werkgever, aangestelde of lasthebber arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
  - strafbaar gesteld door artikel 175, §1 van het Sociaal strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
  - strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twaalf, namelijk: B.W., B.W., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E en V.L.

C. Gebruik van een vals stuk

Met het oogmerk ofwel ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen,

te behouden of te doen behouden, ofwel geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is, zich bediend hebben van een valse akte of een vals stuk.

Beklaagden bedienden zich van valse stukken (valse verblijfskaart, valse LIMOSA-bewijzen, valse A1-attesten) om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen, met name goedkope arbeidskrachten om zodoende minder sociale bijdragen te moeten betalen. Beklaagden legden hiertoe bovendien valse verklaringen af om dit sociaal voordeel te bekomen en/of te behouden.

Beklaagden wendden tal van frauduleuze handelingen aan om te doen geloven in het bestaan van valse personen en een valse onderneming, om op deze manier onder andere de RSZ op te lichten.

- inbreuk op artikel 232, 1°, b), van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar gesteld door artikel 232, 1°, b), van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twaalf, namelijk: B.W., C.A. C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E en V.L.

D. Wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afleggen om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen

Wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afgelegd hebben om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden.

Beklaagden bedienden zich van valse stukken (valse verblijfskaart, valse LIMOSA-bewijzen, valse A1-attesten) om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen, met name goedkope arbeidskrachten om zodoende minder sociale bijdragen te moeten betalen. Beklaagden legden hiertoe bovendien valse verklaringen af om dit sociaal voordeel te bekomen en/of te behouden.

Beklaagden wendden tal van frauduleuze handelingen aan om te doen geloven in het bestaan van valse personen en een valse onderneming, om op deze manier onder andere de RSZ op te lichten.

- inbreuk op artikel 233, eerste lid, §1, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar gesteld door artikel 233, eerste lid, §1, 1°, van het Sociaal Strafwetboek,

ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;

- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twaalf, namelijk: B.W., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E en V.L.

E. Oplichting in het sociaal strafrecht

Met het oogmerk ofwel ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden, ofwel geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is, gebruik hebben gemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of enige andere frauduleuze handeling aangewend hebben om te doen geloven aan het bestaan van een valse persoon, een valse onderneming, een fictief ongeval of enige andere fictieve gebeurtenis of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen.

Beklaagden bedienden zich van valse stukken (valse verblijfskaart, valse LIMOSA-bewijzen, valse A1-attesten) om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen, met name goedkope arbeidskrachten om zodoende minder sociale bijdragen te moeten betalen. Beklaagden legden hiertoe bovendien valse verklaringen af om dit sociaal voordeel te bekomen en/of te behouden.

Beklaagden wendden tal van frauduleuze handelingen aan om te doen geloven in het bestaan van valse personen en een valse onderneming, om op deze manier onder andere de RSZ op te lichten.

- inbreuk op artikel 235, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar gesteld door artikel 235 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twaalf, namelijk: B.W., B.W., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E en V.L.

F. Niet opstellen individuele rekening

Als werkgever, aangestelde of lasthebber geen individuele rekening hebben opgesteld.

- inbreuk op artikel 4, §1, 2., van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 3, §3, van het koninklijk

besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten;

- strafbaar gesteld door artikel 187, §1, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: dertien, namelijk: B.W., B.W., B.M., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E. en V.L.

G. Loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

Als werkgever, aangestelde of lasthebber het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: dertien, namelijk: B.W., B.M., C.A., C.J., D.O., F.V., G.L., J.M., L.M., Sa.E., Si.E. en V.L.

H. Het minimumloon voor de tewerkgestelde arbeiders niet betalen

Als werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het bouwbedrijf, zijn aangestelde of lasthebber het minimumloon voor de tewerkgestelde arbeiders van categorie niet betaald hebben.

- inbreuk op de artikel 4, 9 en 10 van de collectieve arbeidsovereenkomst van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 20 september 2012;
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: F.V.

I. Verboden bouwwerken op zaterdag

Als werkgever, aangestelde of zijn lasthebber bouwwerken hebben doen of laten uitvoeren

op zaterdag of gedurende het gedeelte van de zaterdag tijdens hetwelk aan de werknemers van de bouwnijverheid of een tak ervan rust is toegestaan, behalve in de wettelijk toegestane gevallen.

- inbreuk op artikelen 4,2°, van de wet van 6 april 1960 betreffende de uitvoering van bouwwerken;
- strafbaar gesteld door artikel 157, eerste lid, 2°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: B.M., Si.E. en één niet-geïdentificeerde werknemer.

J. Als aannemer of onderaannemer niet ervoor zorgen dat elke persoon die in zijn opdracht de tijdelijke of mobiele bouwplaats betreedt, wordt geregistreerd

Als aannemer of onderaannemer, zijn aangestelde of lasthebber niet ervoor gezorgd hebben dat elke persoon die in zijn opdracht de tijdelijke of mobiele bouwplaats betreedt, wordt geregistreerd, vooraleer deze bouwplaats te betreden.

- inbreuk op artikel 31quinquies, derde lid, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- strafbaar gesteld door artikel 132, 10°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3, of met een sanctie van niveau 4 wanneer de inbreuk gezondheidsschade of een arbeidsongeval tot gevolg heeft gehad voor een werknemer;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: B.M., Si.E en één niet-geïdentificeerde werknemer.

De tweede:

G.C. om zich als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en kosten waartoe **D.R.** , zijn aangestelde(n) of lasthebber(s), behoudens toepassing van artikel 50bis Strafwetboek, veroordeeld worden.

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 oktober 2022 door beklaagden **D.R.** en G.C. BV tegen alle beschikkingen, 18 oktober 2022 door het Openbaar Ministerie t.a.v. beide beklaagden tegen alle
- beschikkingen op strafgebied,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen op:

- 14 oktober 2022 door beklaagden **D.R.** en G.C. BV, 18 oktober 2022 door
- het Openbaar Ministerie t.a.v. beide beklaagden,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op **16 september 2022** door de rechtbank van eerste aanleg **Antwerpen, afdeling Mechelen**, MC7 kamer (1 rechter), waarbij beslist werd als volgt:

Op strafgebied

Ten aanzien van **D.R.**, eerste beklagde:

Veroordeelt **D.R.** voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I, J :

tot een geldboete van 112000,00 EUR, zijnde een geldboete van 14 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **100800,00 EUR**, zijnde 14 maal 900,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Spreekt D.R. voor de tenlastelegging D vrij .

Veroordeelt D.R. tot betaling van:

PAGE 01-00003367106-0008-0034-02-01-4

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
  - een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
  - solidair met medeveroordeelde G.C. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 30,98 EUR.

Ten aanzien van Besloten Vennootschap **G.C.**, tweede beklagde:

Veroordeelt Besloten Vennootschap G.C. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I, J :

tot een geldboete van 336000,00 EUR, zijnde een geldboete van 14 maal 3000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **319200,00 EUR**, zijnde 14 maal 2850,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Spreekt Besloten Vennootschap G.C. voor de tenlastelegging D vrij .

Veroordeelt Besloten Vennootschap G.C. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
  - een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
  - solidair met medeveroordeelde D.R. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 30,98 EUR.

Op burgerlijk gebied:

Veroordeelt eerste beklaagde D.R. en tweede beklaagde bv G.C. tot betaling van:

een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan C.A., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan G.L., geboren op (...), woonplaats onbekend;

een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan J.M., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan V.L., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan

B.W., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan B.W., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan D.O., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en

met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan C.J. , geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan Si.E., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan L.M., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan Sa.E., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

- een schadevergoeding van 1.179,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan B.M., geboren op (...) (...), (...);

- een schadevergoeding van 6.816,72 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan F.V., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

Veroordeelt beklagden om overeenkomstig artikel 5§4/1 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers zoals ingevoegd door artikel 11 van de Wet van 11 februari 2013 tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen de voormelde betalingen te doen op de postchequerekening van de Deposito en consignatiekas in de mate de adres- en bankgegevens van de betrokken werknemers onbekend zijn.

Veroordeelt beklagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij MYRIA van de kosten waarin begrepen een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van **4.200,00 EUR**.

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

3. Rechtspleging voor het hof

- a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 25 mei 2023.
Het hof heeft hierbij gehoord:
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering;
  - de burgerlijke partij in haar middelen ontwikkeld door haar voormelde raadsman;
  - beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun voormelde raadsman, die een stuk neerlegt.
- b) De in de processtukken aanwezige conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen - grieven

- a) Het hoger beroep van beklaagden D.R. en G.C. BV tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk, behalve met betrekking tot de vrijspraak voor tenlastelegging D wegens gebrek aan belang.

Bij regelmatig verzoekschrift van 14 oktober 2022, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de afdeling Mechelen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, voeren beklaagden gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan, namelijk met betrekking tot:

- de schuld:
  - o in hoofdorde vrijspraak voor de tenlasteleggingen B, C, E en H; wat de tenlasteleggingen A, F, G, I en J betreft kunnen deze hooguit worden weerhouden voor één persoon, nl. de heer B.M. en dan uitsluitend voor de vaststellingen tijdens de (eerste) controle op 12 december 2020.
  - o in ondergeschikte orde: de in totaal 14 weerhouden werknemers (verspreid over de diverse tenlasteleggingen) betreffen in realiteit hooguit 7 verschillende personen. Er wordt voor hooguit 3 personen (aanwezig bij de controle) bewezen dat zij daadwerkelijk voor G.C. hebben gewerkt en wat betreft B.M. enkel bij de eerste controle.

- de straf:
    - onvoldoende rekening gehouden met de aanwezige verzachtende omstandigheden (bijzonder korte incriminatieperiode en geen kans op herhaling/recidive gelet op het feit dat G.C. bv thans geen activiteiten meer heeft);
    - ten onrechte uitgegaan van 14 betrokken werknemers; één werknemer of – in ondergeschikte orde- hooguit 3 werknemers kunnen in aanmerking worden genomen als zijnde betrokken bij de tenlasteleggingen A t.e.m. C en E. t.e.m. J.
  - burgerlijke rechtsvordering:
    - de conclusie van Myria diende uit de debatten geweerd te worden;
    - ten onrechte veroordeling uitgesproken t.a.v. 13 betrokken ‘werknemers’, terwijl er hooguit 3 werknemers in aanmerking kunnen worden genomen en ten onrechte geen rekening gehouden met de (netto) lonen die de betrokkenen in de betreffende periode hebben ontvangen.
- b) Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ingesteld tegen het bestreden vonnis tegen beklaagden tegen alle beschikkingen op strafgebied van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Bij regelmatig verzoekschrift van 18 oktober 2022, tijdig ingediend op de correctionele griffie van de afdeling Mechelen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, voert het Openbaar Ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrief aan ten aanzien van beklaagden met betrekking tot de straf: Volgberoep t.a.v. D.R. en t.a.v. BV G.C. wegens niet gepaste bestraffing.

4.2 Beoordeling ten gronde

4.2.1 Omvang van de beoordeling ten gronde

- a) Ten aanzien van beklaagden liggen de schuld betreffende de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I en J, beroepsgrief van beklaagden, de straf(maat), beroepsgrief van beklaagden en het Openbaar Ministerie, en de burgerlijke rechtsvordering, beroepsgrief van beklaagden, aan de beoordeling van het hof voor.

Ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep in samenhang met de effecten van het vigerend grievenstelsel, staat de vrijspraak van beklaagden aan het feit van de tenlastelegging D vast zoals door de eerste rechter beslist.

- b) Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2.2 Beoordeling ten gronde op strafrechtelijk gebied

4.2.2.1 Situering

De eerste rechter heeft de feiten van het strafdossier uiteengezet op de pagina's 7 tot en met 11 van het bestreden vonnis sub I. 'Overzicht van de relevante feiten', randnummers 1 tot en met 10 en het hof herneemt dit hieronder omwille van de leesbaarheid van het arrest, ten dele samengevat, aangevuld en/of geparafraseerd.

1.

D.R., eerste beklaagde, is sinds 3 december 2019 enig bestuurder van de vennootschap bv G.C., tweede beklaagde¹. Het betreft een vennootschap met als activiteit bouwwerkzaamheden, zoals stucwerken.

Controle werf A. op 12 december 2020

2.

Op zaterdag 12 december 2020 voerden sociaal inspecteurs van de dienst Toezicht Sociale wetten samen met sociaal inspecteurs van de RSZ en de RSVZ om 11u30 een controle uit op de A. werf gelegen te (...) ². Bij het betreden van het perceel zagen de inspecteurs dat er in het meest linkse gebouw op de eerste verdieping vier personen aan het werk waren. Zij waren bezig met het aanbrengen van stucwerk op de muren.

Terwijl één van hen, bestuurder D.R., de sociaal inspecteurs mee naar buiten leidde waar hij zich zou identificeren, verlieten twee werknemers klaarblijkelijk het gebouw via een openstaand schuifraam achteraan het gebouw. In de binnenruimtes konden de inspecteurs nadien enkel nog B.M. aantreffen.

¹ Stukken 9-10 strafdossier

² Stukken 122-123 van het strafdossier

Een lokale politie-inspecteur in burger kon één van de vluchtende werknemers onderscheppen. Hij droeg wit besmeurde kledij en werkschoenen en had geen identificatie bij zich. Via een administratief document van DVZ in een ter plaatse aangetroffen zak kon hij worden geïdentificeerd als S.S.E., Hij had de Braziliaanse nationaliteit en was (volgens latere inlichtingen van de Dienst Vreemdelingenzaken) niet in het bezit van een wettig Belgisch verblijfsdocument. Hij verklaarde dat hij werkte voor zijn chef 'J.' die ook op de werf aanwezig was en een zwart trainingspak droeg. Hij duidde D.R. aan als zijn baas. Hij was nog niet betaald voor zijn tewerkstelling. D.R. verklaarde evenwel S.S.E. niet te kennen.

Een vierde, grote en corpulente, man kon door de inspecteurs niet meer worden aangetroffen. Volgens D.R. was er geen vierde man aanwezig geweest in de ruimte, maar volgens de sociaal inspecteurs konden zij zich niet vergissen omtrent de eerdere aanwezigheid van een vierde man, gelet op diens specifieke lichaamsbouw.

Op de werf troffen de inspecteurs tevens twee voertuigen aan die aan de firma bv G.C. leken toe te behoren. D.R. verplaatste zich met een grote bestelwagen met kentekenplaat (...), ingeschreven op naam van de firma bv G.C.. In een (...) camionette met kentekenplaat (...) vonden de inspecteurs in de wit besmeurde kofferbak een emmer pleister en in de zonneklep een tankkaart op naam van de firma bv G.C. en enkele tankreçu's gelinkt aan de code van de tankkaart. Geen van de andere aanwezigen op de werf kende de (...) bestelwagen. De sleutel die nog aanwezig was in het voertuig (...) werd door de politie meegenomen en werd daar later die dag nog opgehaald door D.R. en B.M.

Nazicht na de controle op de werf door de sociaal inspecteurs leerde verder dat de firma bv G.C. niet over een RSZ-nummer beschikte en dus ook geen werknemers kon melden aan Dimona. Evenmin gebeurde er een 'check in at work' melding.

3.

Met brief gericht aan G.C. werd deze uitgenodigd voor verhoor en werd daarbij ook verzocht om de loonbrieven voor de tewerkstelling van S.S.E. mee te nemen.

D.R. werd verhoord op 12 januari 2021.³ Hij verklaarde⁴ o.a. dat B.M. op proef was en daarom niet was aangemeld aan check in at work. B.M. zou bovendien sociaal verzekerd zijn als zelfstandige vanaf januari 2021. Hij ontkennde dat er een vierde man ter plaatse zou zijn geweest en meende dat de inspecteurs zijn onderaannemer S.S.E. voor ogen hadden. Hij verklaarde dat hij niet wist waarom S.S.E. wegliep. Hij kende hem via een vriend en had hem gewoon gevraagd of hij alle nodige documenten had om te mogen werken. S.S.E. zou hem een A1-attest hebben bezorgd, aan de hand waarvan hij zelf een Limosa-melding had gedaan. D.R. betaalde hem nog niet omdat de werken nog niet beëindigd waren. Hij legde geen individuele rekeningen of loon betalingsbewijzen voor. De check in at work vergat hij eenvoudigweg te doen.

4.

Bij nazicht in de databanken bleek dat de Limosa-melding voor S.E. voor 12 december 2020 laattijdig gebeurde, namelijk slechts op 14 december 2020. Bij de melding werden er identiteitsgegevens opgegeven van een verbindingspersoon die niet in ons land geïdentificeerd kon worden.

Bij nazicht van het A1-attest voor S.S.E. dat door beklagde D.R. aan de sociaal inspecteurs per e-mail werd bezorgd, bleek er tevens sprake van een aantal discrepanties⁵. Volgens het attest was S.S.E. een gedetacheerd werknemer van de Portugese firma P. LDA. Navraag bij de Portugese autoriteiten leerde dat het A1-document nooit werd uitgegeven door de Portugese instanties en dat het A1-attest vals was. Bovendien bleek dat er via de Portugese firma P. LDA nog meer werknemers in België tewerk gesteld werden bij de firma bv G.C..

Controle werf WZC D. 18 januari 2021

5.

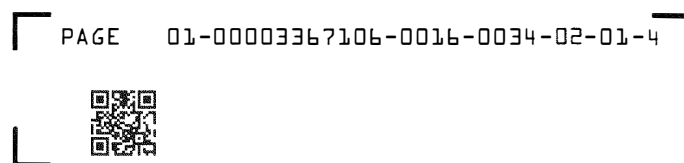
Op maandag 18 januari 2021, om 10u10, voerden sociaal inspecteurs van de dienst Toezicht Sociale wetten samen met leden van de lokale politie een controle uit op de werf WZC (...) gelegen te (...) te (...) ⁶. Bij het betreden van de werf troffen zij B.M. en M.L.F.V. aan terwijl zij stucwerken

³ Stukken 74-76 van het strafdossier

⁴ Volgens de uiteenzetting van de feiten van de Pro Justitia van 20 april 2021

⁵ Stukken 68-72 en 121 van het strafdossier

⁶ Stuk 120 van het strafdossier

aan het uitvoeren waren. B.M. verklaarde intussen sociaal verzekerd te zijn als zelfstandige. M.L.F.V. legde een Portugese verblijfskaart voor. Hij belde naar 'zijn baas' en de sociaal inspecteur kreeg beklagde D.R. (die op het ogenblik van de controle niet aanwezig was) aan de lijn. Beklaagde D.R. verklaarde telefonisch dat M.L.F.V. op dezelfde manier tewerkgesteld was als SSE. Er werd voor hem op 9 januari 2021 een Limosa-melding gedaan.

De werfleider bezorgde het A1-attest voor M.L.F.V. aan de sociaal inspecteurs. Navraag bij de Portugese instanties leerde dat ook dit A1-document nooit werd uitgegeven door de Portugese instanties en dat het A1-attest vals was. Volgens de federale luchtvaartpolitie te Deurne was ook de voorgelegde verblijfskaart van M.L.F.V. vals.⁷

6.

M.L.F.V. werd tweemaal verhoord, namelijk op 18 januari 2021 en op 4 februari 2021.⁸

Hij verklaarde in eerste instantie reeds een acht- à negental maanden in België te werken, telkens voor verschillende personen. Op 18 januari 2021 werkte hij voor de firma R., voor een baas 'J.' G.R. is zijn patron en betaalt hem voor het werk. Hij krijgt, cash, 350 euro per week om 40 uren te werken. Vooraleer hij in België terecht kwam, werkte hij negen maanden in Portugal, waar hij iemand betaalde voor een Portugees verblijfsdocument en een A1-document. Hij ontkende op 12 december 2020 op de werf A. aanwezig te zijn geweest. Hij werkte slechts vanaf 14 december 2020 voor G.R. Voordien werkte hij als freelancer.

Tijdens zijn verhoor op 4 februari 2021 verklaarde hij sinds november 2020 te werken voor G.Ca. en niet voor G.R.. Die naam zou hem zijn ingefluisterd door G.Ca.. Die kwam hem opzoeken in het gesloten asielcentrum omdat M.L.F.V. had aangegeven voor zijn gepresteerde diensten betaald te willen worden. De firma G.C. zei hem niets. B.M. zou ook voor G.Ca. werken en al langere tijd vragen om zich in te schrijven. G.Ca. is de baas en doet pleisterwerken en gyprocwerken. Hij vertelde dat alle mensen die voor hem werkten legaal waren en de juiste papieren hadden. Het was ook G.Ca. die hem

⁷ Stukken 58-61 van het strafdossier

⁸ Stukken 46-57 van het strafdossier

de Portugese verblijfskaart en het A1-document bezorgde, die werden meegenomen voor de controle. M.L.F.V. diende daarvoor 500 euro te betalen aan G.Ca. en dat bedrag werd afgetrokken van zijn loon. In totaal kreeg hij 1560 euro cash u uitbetaald voor 528 uren. Hij kreeg aldus slechts 2,95 euro per uur. Het was G.Ca. die het loon betaalde en die besliste op welke werf er werd gewerkt. Hij vermoedde dat de Belgische bedrijven waarmee G.Ca. samenwerkte niet op de hoogte waren dat er met valse papieren werd gewerkt. Alle mensen die voor G.Ca. werkten (zo'n vier à vijf personen) kregen van hem dezelfde valse papieren. Alleen B.M. kreeg echte documenten. M.L.F.V. kwam rechtstreeks van Brazilië naar België met het vliegtuig en werkte nooit in Portugal.

7.

Eerste beklagde D.R. werd vervolgens opnieuw verhoord op 4 maart 2021⁹. Hij verklaarde o.a. bv G.C. zelf te hebben opgericht. B.M. zou inmiddels ook tien aandelen hebben en ze zouden elk de helft van de winst krijgen. B.M. had daar niets voor betaald en had een vast loon per maand. Er waren geen andere aandeelhouders. F.V. werkte volgens eerste beklagde D.R. voor een onderaannemer. B.C. die voor hem de Limosa-aangifte deed zou de secretaresse van de onderaannemer betreffen, maar de naam van de firma kon hij niet meedelen en er werd ook geen schriftelijke onderaannemingsovereenkomst met die firma gesloten. Hij had geen contact met de Portugese werkgever maar enkel rechtstreeks met de werknemers zelf. Pas na de eerste controle wist hij dat een Limosa-aangifte vereist was. Hij leerde de werknemers kennen in Brussel of via Whatsapp-groepen of Facebook-groepen. De Limosa-documenten en de A1-documenten werden hem door de werknemers zelf bezorgd via Whatsapp, nadat hij hen de gegevens van zijn firma bezorgde. Die berichten kon hij echter niet voorleggen, aangezien hij van gsm veranderde. Ook de e-mail van B.C. kon hij niet terugvinden. Hij ontkende in eerste instantie ooit aan zijn werknemers valse documenten te hebben bezorgd of hen hiervoor te hebben laten betalen. Nadien gaf hij wel toe ervoor te hebben gezorgd dat F.V.. een valse Portugese verblijfskaart had en dat de prijs hiervoor 500,00 euro was en hij 200,00 euro had betaald (dit ging van zijn loon af). In eerste instantie verklaarde hij bovendien dat F.V.. pas in januari voor hem kwam werken, waarna hij vervolgens verklaarde dat het ook in november geweest kon zijn. Volgens eerste beklagde D.R. betaalde hij 4.000,00 euro aan loon aan F.V., maar hij kon daar geen betalingsbewijzen van voorleggen. Hij was 60,00 euro in januari in het gesloten centrum van Steenokkerzeel gaan afgeven, dit was zijn loon niet. Hij gaf toe A1-documenten en Limosa-

⁹ Stukken 30-34 van het strafdossier

documenten te hebben aangekocht bij een zekere Bianca, waarbij hij 50,00 euro voor een A1-document diende te betalen en 30,00 euro voor een Limosa-document. De andere limosa-gemelde werknemers bevonden zich in dezelfde situatie als F.V.. Omdat zij illegaal in het land waren, was dit de enige wijze waarop hij hen tewerk kon stellen. Hij wenste geen individuele rekeningen op te maken noch het daarop gebaseerde verschuldigde loon uit te betalen. Hij had F.V.. alles betaald.

8.

Uit bijkomend onderzoek bleek dat er nog meer werknemers van de firma P. LDA Limosa werden gemeld voor de firma G.C.¹⁰. De werknemers droegen soms een vergelijkbare naam¹¹ en hadden dezelfde geboortedatum maar werden onder andere BIS-nummers in ons land geregistreerd en met andere domicilieadressen en werden soms op overlappende ogenblikken aan Limosa gemeld.

Volgens het Limosa-kadaster gaat het om volgende personen:

1) C.A.	° (...)	(...)
2) G.L.	° (...)	(...)
3) J.M.	° (...)	(...)
4) V.L.	° (...)	(...)
5) B.W.	° (...)	(...)
6) B.W.	° (...)	(...)
7) D.O.	° (...)	(...)
8) C. J.	° (...)	(...)
9) Si.E.	° (...)	(...)
10) L.M.	° (...)	(...)
11) Sa.E.	° (...)	(...)
12) F. V.	° (...)	(...)

9.

Er werd een proces-verbaal opgemaakt op 20 april 2021.

10.

Voor deze feiten werd aan tweede beklaagde bv G.C. op 8 juni 2021 een minnelijke schikking van 54.000,00 euro aangeboden, te betalen voor 14 juni 2021, maar deze bleef onbetaald, ook na een aanmaning op 15 september 2021.

¹⁰ Stukken 66-67 van het straf dossier

¹¹ Stukken 3-5 en 184 van het straf dossier

4.2.2.2 Beoordeling van de schuld

1.

De schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I en J is bewezen door de gegevens van het strafdossier, de verklaringen van de eerste beklaagde D.R., de verklaringen van M.L.F.V. en het onderzoek ter terechtzitting, zij het dat de incriminatieperiode voor de tenlastelegging I beperkt is tot 12 december 2020 en voor tenlastelegging J. ten aanzien van Si.E. en de niet geïdentificeerde werknemer beperkt is tot 12 december 2020 en ten aanzien van B.M. tot 12 december 2020 en 18 januari 2021. Het hof verwijst voor het overige naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op p. 12 tot en met 15 onder randnummers 12. tot en met 19. en herneemt deze en benadrukt hierna het volgende:

Beklaagden betwisten de tenlasteleggingen aangezien enerzijds de betrokken werknemers tewerkgesteld zouden zijn door de Portugese firma P. Ida die in onderaanneming werkte voor tweede beklaagde bv G.C., zodat tweede beklaagde bv G.C. niet als werkgever aanzien zou kunnen worden. Er zou geen sprake zijn geweest van een gezagsverhouding tussen eerste beklaagde D.R en de werknemers.

Anderzijds zou de heer AP., bestuurder van de (Belgische vennootschap) G. bv, een tussenpersoon geweest zijn die de opvolging, administratie en coördinatie hieromtrent op zich nam. Hij zou aan beklaagden meegedeeld hebben dat de tewerkstelling van de betrokken werknemers op een volkomen legale manier gebeurde, met gebruik/naleving van de verplichte documenten en formaliteiten (o.m. A1-verklaringen, Limosa, enz.).

2.

Alhoewel eerste beklaagde op 4 maart 2021 verklaarde dat er geen overeenkomst werd gesloten, wordt er tijdens de procedure voor de rechtbank van eerste aanleg een raamovereenkomst tussen G.C. met de Portugese firma P. Ida voor de uitvoering van allerhande (bouw)werkzaamheden voorgelegd door de eerste beklaagde.¹² Uit het verhoor van 4 maart 2021 bleek uiteindelijk dat het om een schijnconstructie ging. Eerste beklaagde verklaarde immers tijdens dit verhoor dat hij geen contact had met de Portugese werkgever en hij rechtstreeks contact had met de werknemer. Hij wierf de mensen aan. Hij wist niet wie de baas was van de Portugese firma en kende de naam van de firma niet. Hij had enkel 1 keer contact gehad met de secretaresse B.C. Hij verklaarde tevens de valse A1-documenten en Limosa-documenten te hebben aangekocht bij een

¹² Stuk 1 bundel beklaagden

zekere 'B.' Hij verklaarde dat dat de enige wijze was waarop hij hen te werk kon stellen en dat hij dit van jongs af aan reeds leerde. Eerste beklagde D.R wist bijgevolg dat het ging om valse documenten en dat de persoon bij wie hij die valse documenten aankocht niet daadwerkelijk optrad als werkgever van de betrokken werknemers.

Het is bijgevolg totaal ongeloofwaardig dat er een raamovereenkomst bestaan zou hebben tussen tweede beklagde en P. Ida.

Bovendien wordt er geen enkele aannemingsovereenkomst in uitvoering van de zogenaamde raamovereenkomst, geen enkele factuur, geen enkele bestelbon of bestek bijgebracht door beklagden.

Zelfs indien deze schriftelijke overeenkomst op het ogenblik van de feiten zou bestaan hebben, is het hof van oordeel dat deze overeenkomst niet uitgevoerd werd en het in feite eerste beklagde D.R. was die via zijn vennootschap, tweede beklagde bv G.C., optrad als werkgever van de betrokken werknemers.

3.

Beklaagden brengen verschillende WhatsApp-berichten tussen eerste beklagde en de heer A.P. bij.¹³

Uit de bijgebrachte WhatsApp-berichten kan het hof niet afleiden dat A.P. de administratie op zich zou genomen hebben. In de verklaring van eerste beklagde op 4 maart 2021 geeft hij daarentegen toe dat hij gezorgd heeft dat F.V.. over een valse Portugese verblijfskaart beschikte.

Uit de verklaring van F.V. van 4 februari 2021 blijkt dat eerste beklagde zowel voor de valse Portugese verblijfskaart als het valse A1-formulier gezorgd heeft.

4.

Tevens leggen beklagden voor het eerst in graad van hoger beroep vier schriftelijke verklaringen¹⁴ neer van C.A.A.M., V.L.S.D.O., B.W.F. en C.J.J.M. waarin zij de volgende getypte verklaring ondertekenen:

"Ik werd in het verleden, meer bepaald in de periode einde december- begin 2021, tewerkgesteld werden bij een Belgische firma, G.C. Bv. Dit gebeurde niet rechtstreeks maar via een tussenpersoon, namelijk de heer A.P. van de firma G. bv. Hij

¹³ Stuk 2 bundel beklagden

¹⁴ Stukken 4-7 bundel beklagden

regelde blijkbaar alles, naar verluid via een Portugese firma. bv G.C. was dan ook niet mijn werkgever.

De tewerkstelling was onregelmatig en in het totaal heb ik er niet lang gewerkt. Ik werd ook nog bij andere opdrachtgevers geplaatst.

Voor de hele periode van tewerkstelling heb ik steeds een loon ontvangen, zij het cash (in de hand). Het betrof in totaal ongeveer een nettobedrag van 1600/2200 EUR¹⁵. Het ontvangen bedrag stemde naar mijn gevoel steeds overeen met het passende loon voor de geleverde prestaties.” (onderlijning door het Hof)

Ook uit deze verklaringen blijkt dat de werknemers geen informatie kunnen geven over de zgn. Portugese werkgever.

F.V. verklaarde dat hij de firma P. niet kende.

Zowel S.S.E. als F.V., die op de gecontroleerde werven werden aangetroffen, verklaarden voor eerste beklagde D.R. te werken. In deze verklaringen wordt de naam van A.P. op geen enkel ogenblik genoemd. F.V. verklaarde steeds cash zijn loon te hebben ontvangen van eerste beklagde D.R. en te hebben gewerkt op de werven die eerste beklagde D.R. aanduidde. Ook eerste beklagde D.R. bevestigde dat hij het was die de werknemers betaalde.

Beklaagden kunnen zich bijgevolg niet verschuilen achter hun zgn. onderaannemer P. aangezien uit de door eerste beklagde D.R. afgelegde verklaring blijkt dat hij zich terdege bewust was van de valsheid van de documenten die hem door A.P. zouden zijn bezorgd. De Portugese autoriteiten bevestigden ook dat de desbetreffende werknemers nooit werden ingeschreven voor de firma P. LDA.

6.

Beklaagden stellen dat tenlasteleggingen A, F, G, I en J hooguit kan weerhouden worden voor één persoon, nl. de heer B.M. en dan nog uitsluitend voor de vaststellingen tijdens de eerste controle op 12 december 2020, nu de heer B.M. op het ogenblik van de tweede controle zich in regel had gesteld als zelfstandige.

Tenlastelegging I. heeft betrekking op de controle van 12 december 2020, zodat de incriminatieperiode moet beperkt worden tot deze dag.

¹⁵ C.A.A.M., V.L.S.D.O. en C.J.J.M. verklaren dat zij 1600 euro ontvingen en B.W. 2200 euro.

Tenlastelegging J. heeft betrekking op iedere persoon in opdracht van de tijdelijke of mobiele bouwplaats betreedt. Of de heer B.M. al dan niet zelfstandige zou geweest zijn is bijgevolg irrelevant.

Wat de tenlasteleggingen A en F betreft, zijn de feiten bewezen ten aanzien van B.M. Het loutere feit dat hij zich in regel gesteld had als zelfstandige duidt er immers niet op dat hij geen werknemer was. De inschrijving bij een instelling van sociale zekerheid is op zichzelf genomen niet bij machte om de arbeidsrelatie adequaat te kwalificeren.¹⁶

7.

Beklaagden voeren ondergeschikt aan dat de tenlasteleggingen in elk geval niet voor 3, 12, 13 dan wel 14 werknemers kunnen worden weerhouden, aangezien er sprake is van gelijkende of gelijke namen.

Het hof volgt deze argumentatie niet.

In het onderzoeksverslag van 13 december 2021 van TSW en het pv tot vaststelling van de inbreuken (pro justitia) van 20 april 2020 wordt er enkel op gewezen dat er sprake is van gelijke/gelijkende namen doch wordt niet vastgesteld dat het om één en dezelfde persoon gaat. De sociaal inspecteur heeft voor de 12 personen dan ook een aparte berekening van hun loon en ontdoken RSZ-bijdragen gemaakt.

Er werd door beklagden gebruik gemaakt van valse verblijfsdocumenten. Het is aan beklagden om aan te tonen dat de in de dagvaarding weerhouden personen aliassen gebruikt hebben. Het loutere feit dat de namen gelijk of gelijkend zijn is onvoldoende. Voor de diverse weerhouden individuen werd een afzonderlijk bisnummer opgegeven en uit het overzicht dat als bijlage 65 bij het aanvankelijk proces-verbaal werd gevoegd blijkt dat het wel degelijk verschillende personen betreft.

G.L. zou volgens beklagden een compleet onbestaande persoon betreffen doch zij tonen dit niet aan.

Het hof acht het bewezen dat elk van de opgegeven werknemers in het Limosa-kadaster correspondeert met een persoon die voor tweede beklagde bv G.C. in België werkzaam was. Eerste beklagde D.R. verklaarde dat ook de andere werknemers zich in dezelfde situatie als F.V. bevonden, aangezien dit de enige wijze was waarop hij hen tewerk kon stellen, aangezien zij illegaal in het land waren.

¹⁶ Artikel 333, § 3 Arbeidsrelatiewet

4.2.2.3 Beoordeling van de straf

De in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van eerste beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover het hof gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De hierna bepaalde bestraffing is gepast rekening houdende met

- de ernst en aard van de feiten. De feiten ondermijnen het stelsel van de sociale zekerheid en werken concurrentievervalsend ten overstaan van ondernemers die de sociale regelgeving wel naleven. Beklaagden maakten welbewust gebruik van valse documenten om personen tewerk te stellen in een preciaire verblijfssituatie en dit zonder de reglementering met betrekking tot de sociale zekerheid en arbeidsrecht na te leven.
- de persoon van eerste beklagde, zijn jeugdige leeftijd op het ogenblik van de feiten
- de korte incriminatieperiode en stopzetting van de activiteiten door tweede beklagde. Eerste beklagde werkt inmiddels in loonverband.
- het beperkt strafregister van eerste beklagde, nl. 2 politieveroordelingen en het blanco strafregister van tweede beklagde.

Eerste beklagde werd nog niet veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Hij bevindt zich in de wettelijke voorwaarden om van gewoon uitstel te genieten. Er kan met het oog op het bevorderen van zijn reclassering dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een deel van de uitgesproken geldboete voor een termijn van drie jaar. De duur van de proeftermijn werd bepaald op het maximum ten einde een voldoende nuttige preventieve werking te verkrijgen. De mogelijkheid van herroeping moet de beklagde aanzetten tot gedragsverbetering.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de hoogte van de geldboete.

Tweede beklagde werd nog niet veroordeeld tot een geldboete van 24.000 euro. Hij bevindt zich in de wettelijke voorwaarden om van gewoon uitstel te genieten. Er kan met het oog op het bevorderen van zijn reclassering dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een deel van de uitgesproken geldboete voor een termijn van drie jaar. De duur van de proeftermijn werd bepaald op het maximum ten einde een voldoende nuttige preventieve werking te verkrijgen. De mogelijkheid van herroeping moet de beklagde aanzetten tot gedragsverbetering.

Ambtshalve beoordelingen

- De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagden dienen thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 200,00 euro.

- De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij het aan een beklagde ten laste gelegde feit bewezen worden verklaard.

De veroordeling tot betaling van de vergoeding wordt beperkt door de relatieve werking van het hoger beroep. Het verbod voor de rechter om de toestand te verzwaren van diegene die alleen hoger beroep instelt, heeft tot gevolg dat deze ambtshalve veroordeling op het enkel hoger beroep van een beklagde niet kan worden verhoogd. Wanneer de schuldvraag enkel ingevolge de grievenopgave van een beklagde voor het hof aanhangig is gemaakt, belet voormeld verbod dat het hof de vergoeding verhoogt. Mitsdien is ten aanzien van beklagden thans een vergoeding van 52,42 euro op te leggen.

- De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagden, die niet van de juridische tweedelijnsbijstand genieten, dienen thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 24,00 euro.

4.2.4 Beoordeling ten gronde op burgerrechtelijk gebied

1.

Burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel (hierna 'MYRIA') vordert in hoofdorde het bestreden vonnis te bevestigen in al zijn veroordelingen.

MYRIA baseert haar vordering op tenlasteleggingen G en H.

Zoals hierboven reeds gesteld, is het hof van oordeel dat de Portugese firma P. niet als werkgever van de betrokken werknemers kan beschouwd worden doch de facto tweede beklagde bv G.C. Eerste beklagde D.R. bevestigde overigens ook dat hij cash loon uitbetaalde.

Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de door beklagden neergelegde raamovereenkomst.

Aangezien beide beklagden op grond van tenlasteleggingen G en H worden veroordeeld zijn zij ook beiden hoofdelijk gehouden tot schadevergoeding op grond van artikel 50 strafwetboek.

Beklaagden houden voor dat hooguit 7 personen kunnen weerhouden worden.

Het hof stelt vast dat beklagden niet aantonen welke personen welke aliasen zouden gebruikt hebben.

2.

Voor de concrete berekening van het brutoloon wordt door Myria rekening gehouden met een voltijds arbeidsritme (van 8 uur per dag en dus 40 uur per week), looncategorie 1 en geen tewerkstelling op een nationale feestdag of in het weekend.

MYRIA beroept zich voor alle werknemers met uitzondering van **B.M.** en **F.Y.** op het vermoeden van artikel 7 van de wet van 11 februari 2013 tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen. Op basis van deze bepaling wordt weerlegbaar vermoed dat de illegaal verblijvende onderdaan van een derde land die wordt tewerkgesteld op basis van een arbeidsovereenkomst gedurende minstens drie maanden prestaties heeft verricht.

De eerste rechter heeft ten aanzien van **B.M.** reeds geoordeeld dat hij vanaf januari 2021 niet langer met een arbeidsovereenkomst bij tweede beklagde bv G.C. werkzaam was, zodat voor hem slechts rekening gehouden kan worden met een periode van twee weken.

Samen met de eerste rechter is het hof van oordeel dat beklagden er niet in slagen om het vermoeden voor de betrokken werknemers te weerleggen door de loutere verwijzing naar de Limosa-aangiftes. Bij de controle op zaterdag 12 december 2020 werd immers vastgesteld dat S. S.E., die ter plaatse werkend werd aangetroffen, slechts op 14 december 2020 werd aangemeld, zodat de rechtbank ervan uitgaat dat de prestaties die werden aangegeven bij Limosa niet overeenstemmen met de daadwerkelijk door de betrokken werknemers geleverde prestaties. De rechtbank past bijgevolg het wettelijk vermoeden toe.

Het hof gaat samen met de eerste rechter uit van de waarachtigheid van het door F.V. opgemaakte overzicht van de door hem gewerkte uren, aangezien hij ook erkende dat hij van eerste beklagde D.R. cash voorschotten op zijn loon ontving. Hij verklaarde aanvankelijk wel dat hij gewerkt had voor R. met als baas J. doch is op deze verklaring teruggekomen en verklaarde dat hij deze verklaring had afgelegd in opdracht van eerste beklagde. Uit de conversatie tussen eerste beklagde en M.M. blijkt dat M.L.F.V. zijn woord had gegeven aan eerste beklagde om de naam van eerste beklagde niet te noemen.¹⁷

3.

Vervolgens stellen beklagden dat de betrokken personen wel degelijk loon ontvingen.

Het vermoeden van niet-betaling van het loon van hand tot hand bepaald in artikel 47bis van de loonbeschermingswet van 12 april 1965 is weerlegbaar, zodat de werkgever het tegenbewijs mag leveren, met alle middelen van recht, getuigen en vermoedens inbegrepen, dat hij aan de werknemer het loon heeft uitbetaald van hand tot hand gedurende de betwiste periode.

De eerste rechter hield reeds rekening met het loon dat aan F.V. werd uitbetaald volgens zijn eigen verklaringen.

Voor de overige werknemers falen beklagden in deze bewijslast.

Beklagden verwijzen naar de schriftelijke verklaringen van C.A.A.M., V.L.S.D.O., B.W.F. en C.J.J.M.

Het hof dient de bewijswaarde van deze schriftelijke verklaringen te beoordelen. Het stelt vast dat er geen originele schriftelijke verklaringen worden neergelegd. Het hof twijfelt aan de waarachtigheid van deze verklaringen. De tewerkstellingsperiode wordt in deze

¹⁷ Stuk 18 van het strafdossier

verklaringen bovendien zeer vaag gehouden (eind december tot begin 2021) terwijl de Limosa-aangifte op naam van C.A. de periode van 8 januari 2021 tot 28 januari 2021 betreft. Bovendien wordt de betaling van het loon in deze verklaringen evenmin in tijd en ruimte gesitueerd.

4.

Aangezien de burgerlijke partij wordt bijgestaan door een raadsman, wordt haar ook een rechtsplegingsvergoeding toegekend. Deze wordt in functie van de omvang van de vordering en rekening houdende met het gevorderde bedrag, begroot op 4200 euro voor de procedure in eerste aanleg en 4500 euro voor de procedure in graad van beroep.

Er wordt door beklaagden geen stukken bijgebracht in verband met hun financiële draagkracht zodat er geen aanleiding bestaat om de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimumbedrag.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 201, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 44, 45, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek,
- 4 tot 8 van het K.B. van 5 november 2002,
- 38 van de wet van 26 juli 1996,
- 4,§1, eerste lid van de wet van 30 april 1999,
- 4,§1,2° van het K.B. nr. 5 van 23 oktober 1978,
- 3, §3 van het K.B. van 8 augustus 1980,
- 3, 3bis, 4, 5§4/1, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965,
- 4, 9 en 10 van de CAO van 13 oktober 2011 betreffende de arbeidsvoorwaarden, gesloten in het Paritair Comité voor het bouwbedrijf en algemeen verbindend verklaard bij K.B. van 20 september 2012,
- 4,2° van de wet van 6 april 1960,
- 31quinquies, derde lid van de wet van 4 augustus 1996,
- 101, 132,10°, 157, eerste lid,2°, 162, eerste lid,1°, 175,§1, 181,§1, eerste lid,1°, 187,§1, eerste lid, 232,1°,b), 235 van het Sociaal Strafwetboek,
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964,

- 1382, 1383 BW,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1022 Ger.W;
- wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007,
- 1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,
- 6 van het K.B. van 26 april 2017,
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hoger beroepen en de grieven, op **tegenspraak en met eenparigheid van stemmen**.

Verklaart het hoger beroep van beklaagden D.R. en G.C. BV ontvankelijk, behalve met betrekking tot de vrijspraak voor tenlastelegging D wegens gebrek aan belang.

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar Ministerie inzake deze beklaagden ontvankelijk.

Opnieuw recht sprekende binnen de begrensde omvang van de hoger beroepen zoals bepaald onder randnummer 4.2.1. van dit arrest.

Stelt vast dat de vrijspraak van beklaagden voor de tenlastelegging D vaststaat zoals door de eerste rechter reeds werd beslist.

Op strafgebied

T.a.v. natuurlijke persoon D.R.

Verklaart beklaagde D.R. schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I en J, zij het dat de incriminatieperiode voor

de tenlastelegging I beperkt is tot 12 december 2020 en voor tenlastelegging J. ten aanzien van Si.E. en de niet geïdentificeerde werknemer beperkt is tot 12 december 2020 en ten aanzien van B.M. beperkt is tot 12 december 2020 en 18 januari 2021.

Veroordeelt beklagde D.R. voor deze vermengde feiten tot een geldboete van **600 euro**, vermenigvuldigd met 14 (14 werknemers) en aldus gebracht op 8.400 euro, vermeerderd met 70 opdecimen (x 8) en gebracht op **67.200 euro** en bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent beklagde uitstel voor 500 euro van de geldboete, vermenigvuldigd met 14 werknemers (x 14) gebracht op 7.000 euro, verhoogd met 70 opdecimen (x 8) gebracht op 56.000 euro voor een proeftermijn van 3 jaar.

Verplicht beklagde D.R. tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, vermeerderd met 70 decimen en aldus gebracht op 200,00 euro.

Verplicht beklagde D.R. tot betaling van een vergoeding van 52,42 euro.

Verplicht beklagde D.R. tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro.

T.a.v. rechtspersoon G.C. BV

Verklaart beklagde G.C. BV schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub tenlasteleggingen A, B, C, E, F, G, H, I en J, zij het dat de incriminatieperiode voor de tenlastelegging I beperkt is tot 12 december 2020 en voor tenlastelegging J. ten aanzien van Si.E. en de niet geïdentificeerde werknemer beperkt is tot 12 december 2020 en ten aanzien van B.M. beperkt is tot 12 december 2020 en 18 januari 2021.

Veroordeelt beklagde G.C. BV voor deze vermengde feiten tot een geldboete van **3000 euro**, vermenigvuldigd met 14 (14 werknemers) en aldus gebracht op 42.000 euro, vermeerderd met 70 opdecimen (x 8) en gebracht op **336.000 euro**

Verleent beklagde G.C. BV uitstel voor 2500 euro van de geldboete, vermenigvuldigd met 14 werknemers (x 14) gebracht op 35.000 euro, verhoogd met 70 opdecimen (x 8) gebracht op 280.000 euro voor een proeftermijn van 3 jaar.

Verplicht beklagde G.C. BV tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, vermeerderd met 70 decimen en aldus gebracht op 200,00 euro.
Verplicht beklagde G. C. BV tot betaling van een vergoeding van 52,42 euro.

Verplicht beklagde G.C. BV tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24,00 euro.

Veroordeelt beklagden D.R. en G.C. BV solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, voorgeschoten door de openbare partij en begroot in eerste aanleg op 30,98 euro en in hoger beroep op 189,27 euro, uitgezonderd de kosten van het hoger beroep van het openbaar ministerie die ten laste blijven van de Staat en met de vaststelling dat de kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de thans aangehouden misdrijven.

Op burgerrechtelijk gebied

Veroordeelt eerste beklagde D.R. en tweede beklagde bv G.C. tot betaling van:

een schadevergoeding van elk 7.075,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke interesten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan:

- C.A., geboren op (...), woonplaats onbekend;
- G.L. geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
- J.M., geboren op (...) (...) woonplaats onbekend;
- V.L., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
- B.W. geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;

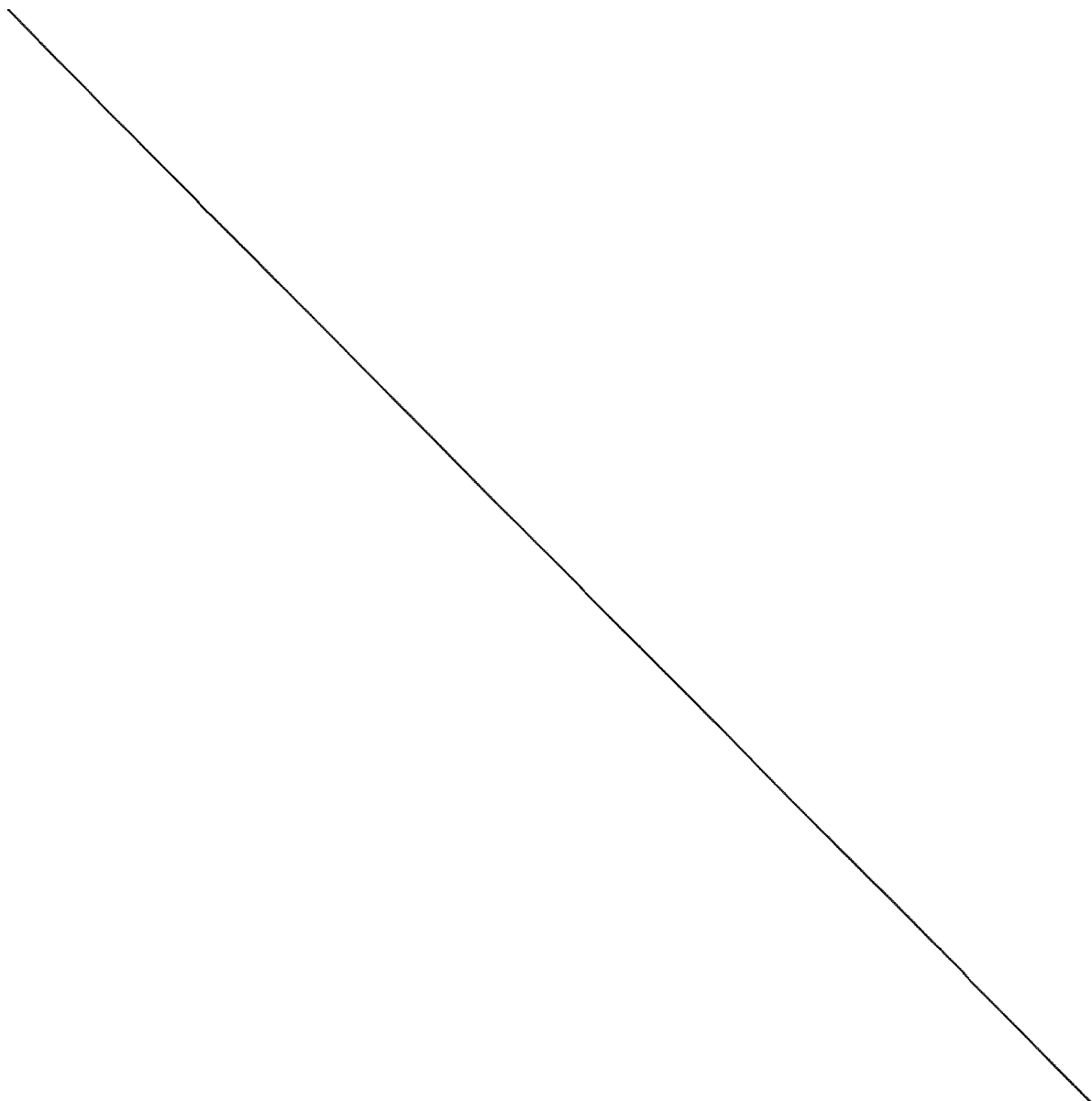

- B.W. , geboren op (...)(...), woonplaats onbekend
  - D.O., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend
  - C.J., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
  - Si.E. , geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
  - L.M., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
  - Sa.E., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
- een schadevergoeding van 1.179,20 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan B.M., geboren op (...) (INSZ (...)), (...), (...);
- een schadevergoeding van 6.816,72 euro bruto, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 9 februari 2021 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot op de datum van integrale betaling aan F.V., geboren op (...) (...), woonplaats onbekend;
- Veroordeelt beklaagden om overeenkomstig artikel 5§4/1 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers zoals ingevoegd door artikel 11 van de Wet van 11 februari 2013 tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen de voormelde betalingen te doen op de postchequerekening van de Deposito en consignatiekas in de mate de adres-en bankgegevens van de betrokken werknemers onbekend zijn.
- Veroordeelt beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij MYRIA van de kosten waarin begrepen een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van **4.200 euro** voor de procedure in eerste aanleg en **4.500 euro** voor de procedure in graad van beroep.
- Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de dagvaarding van de burgerlijke partij in hoger beroep begroot op 33,86 euro.

Het Hof houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit arrest is gewezen door het **HOF VAN BEROEP, kamer C6 sociaal te ANTWERPEN**, samengesteld uit

V. R.,	Raadsheer dd. Kamervoorzitter,
N. V. ,	Kamervoorzitter
A. V. ,	Kamervoorzitter in het Arbeidshof,

en in de openbare terechtzitting van

TWEEËNTWINTIG JUNI TWEEUUIZEND EN DRIËNTWINTIG

uitgesproken door raadsheer d.d. Kamervoorzitter, V. R.,

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie zoals vermeld op het

proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van Griffier C. G..

